

9:e ARGÄNGEN, April 2003

STORMÄSTAREN*) HAR ORDET

*)nu i färg!

PB - ett lysande Sällskap.

Ingen kan väl förneka att Par Bricole är ett sällskap med osedvanligt många och duktiga talanger då det gäller sång, musik, teater och talekonst. Vi skiljer oss från de flesta andra ordenssällskap just genom denna ymniga tillgång på talanger och även genom att konsekvent bibehålla våra traditioner från ett svunnet 1700-tal, som inte enbart var pest, armod och elände utan också kunde bjuda stil vitterhet och konstnärskap.

Vi är stolta över våra 224-åriga traditioner och för att kunna räkna oss som Bricolister med den lovvärda inställningen att bejaka inbördes Vänskap, Aktning och Förtroende i en värld, som mer och mer tenderar att utveckla relationer till dessa ideals motsats. Den enda malörten i glädjebägaren är att vår verksamhet kostar

pengar, åtminstone om vi vill bibehålla den standard på våra sammankomster som vi vill ha och som vi alltid haft.

Det torde inte vara någon större hemlighet bland Bröderna att vår verksamhet har gått med underskott de senaste åren, ett underskott vi dock har klarat genom att realisera en del av den värdestegring som vår aktie- och fondportfölj kunnat visa upp. Den positiva utvecklingen har ändå räckt till att öka vår portföljs värde, men som bekant är det inte så lyckligt numera.

Vår förmögenhet består - förutom våra kulturskatter! - av värdepapper som dels utgörs av räntebärande papper dels av aktiefondandelar. Börsutvecklingen de senaste tre åren har varit minst sagt negativ, något som vi tyvärr inte kunnat göra mycket åt.

Att detta till del negativt påverkat vår förmögenhet är tråkigt men sant. Dock har vi kommit jämförelsevis lindrigt undan från börsrasen tack vare försiktiga placeringar. Vi kan inte heller göra mycket åt att vissa av de krogar som vi anlitar säljs till nya ägare, vilka börjar sin verksamhet med att höja avgifterna för lokalhyror och måltider.

Den uppkomna situationen innebär, som alla förstår, att vi måste se över våra rutiner, se över våra arrangemang, våra avgifter och alla våra kostnader. Översynen måste ske med utgångspunkt från att lyskraften måste bibehållas och att vi inte skall mista några Bröder. En ekvation som inte är helt lätt att lösa. Vi tror dock på en förståelse härvidlag och att Bröderna ställer upp på de åtgärder, som blir nödvändiga för att vi inte skall hamna i en ohållbar situation på lite sikt. Vi sitter inte i sjön i dag, men om vi inte gör något åt situationen nu, och det allmänna ekonomiska läget inte drastiskt ändras, så kommer vi att göra det om ett antal år.

Situationen innebär att vi måste öka intäkterna, samtidigt som vi söker minska kostnaderna. På intäktsidan bedömer vi att det krävs en höjning av årsavgiften med 100 kronor för 2004 och 100 kronor igen för år 2005. Inte någon drastisk höjning, men den hjälper ändå upp situationen något. Det är i jämförelse med många andra sammanslutningar och ordensällskap ändå en relativt låg årsavgift. Vi avser dock att maximera årsavgiften till 500 kronor för Bröder som är yngre än 30 år och för Bröder som är äldre än 80 år. Det tycker vi är rimligt.

Vi föreslår ingen höjning av gradavgifterna. De är låga i dag och vi tycker

att de så skall förbli, i varje fall ett tag framöver.

Vi räknar med att utöka visningsverksamheten av Stamhuset för företag, organisationer, klubbar och föreningar. Det drar in många sköna kronor och ökar också kunskapen om PB i vidare kretsar - med fler nya Bröder som en tänkbar följd.

Vi undersöker alternativa lokalmöjligheter för att få ner baskostnaderna så mycket som möjligt, men vi är angelägna om att ha lokaler som ligger väl till kommunikationsmässigt och håller den klass vi vill ha. Vi har en del intressanta alternativ, som vi återkommer till då vi kan lämna mera exakta uppgifter. Självklart är att vi inte vill sätta oss i en företagsmatsal i någon förort (för att ta till ett mindre tilltalande scenario). Men då kostar det.

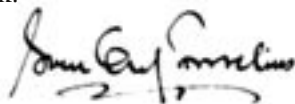
Tänk också på att det inte bara är en fullödlig måltid Bröderna bjuds, utan även en förstklassig underhållning med sång, musik och teater. Gör jämförelsen med vad en helkväll på stan kostar med middag på 1:a klass restaurang, konsert och teaterföreställning? Klär man upp sig i frack för att ha en festkväll så är det kanske inte i första hand hur mycket kvällen kostade som är det helt avgörande utan om den var värd pengarna.

Men visst kan det bli fråga om en del pengar om man skall delta i alla PB:s begivenheter under ett år. För många gäller det då att prioritera, något Bröderna också gör. Redan nu. Vi har undersökt hur ofta Bröder, som inte tillhör tjänstgörande Talanger eller Ämbetsmän, i allmänhet bevisar PBs olika sammankomster. Det visade sig då att den "vanlige" Brodern,

om jag får uttrycka mig så vanvördigt, endast deltar en till två gånger per år. I sådana fall tror jag inte att man är så priskänslig. Det gäller dock för oss i ledningen att se till att maten och underhålningen är av sådan klass att den gästande Brodern verkligen upplever att kvällen var värd varenda krona.

Vi har diskuterat de här frågorna med ämbetsmän, talanger och övriga Bröder och fått förståelse för att något måste göras för att möta ökande kostnader och - åtminstone tills vidare som det verkar - en negativ förmögenhetsutveckling. Min förhoppning är att Bröderna, när åtgärdernas innehåll blir kända, kan säga: "var det inte värre!".

Låt mig slutligen understryka att renoveringen av Stamhuset inte är med i det här resonemanget, som enbart handlar om driften av verksamheten. Stamhusrenoveringen finansieras separat och där har Bröderna verkligen visat en oerhörd generositet, både då det gäller större gåvor till "Tavelinsamlingen" och deltagande i "Stamhusets Vänner" (se nedan). Tycker man att något är värt en satsning - ja, då ställer man upp. **Tack**, käre Bröder, för fantastiskt fin hjälp till att hålla Stamhuset i fint skick.

Sven Olof Forselius

Vi kan gladeligen meddela bröder att Stamhusets vänner nu är uppe i inte mindre än **615.000 kronor** och har sedan starten vuxit till hela **1215 medlemmar!**

VÅRA AKTUALITETER

Sammanträdesdagar hösten 2003 och våren 2004.

(Aktuellt planeringsläge gör lokalangivelserna för 2004 något osäkra)

2003

- Lördagen 26 juli.....Bellmandagen, Hasselbacken
- Onsdagen 17 september.....Ämbetsmannaträff, Stamhuset
- Lördag 27 september.....Grad III, Hasselbacken
- Fre-/Lördag 17-18 oktober.....DBA, Stamhuset
- Lördag 25 oktober.....Grad I, Hasselbacken
- Söndagen 2 november.....Grad VI, Storkyrkan och Grand Hotel
- Lördag 15 november.....Grad IX, Stamhuset och Sällskapet
- Torsdag 4 december.....Grad VIII, Stamhuset (endast recipiender med faddrar)
- Lördag 6 december.....Grad V och Barbaradag med bal, Grand Hotel

2004

- Lördag 17 januari.....Stora Konseljen, Stamhuset
- Onsdag 11 februari.....Prövning Grad X, Stamhuset (endast recipiender)
- Lördag 14 februari.....Grad X, Stamhuset och Sällskapet
- Lördag 13 mars.....Grad II, Hasselbacken
- Lördag 17 april.....Grad IV, Hasselbacken
- Torsdag 22 april.....Stora Rådet, Stamhuset
- Lördag 24 april.....RSK, Stamhuset och Operaterassen
- Söndag 9 maj.....Grad I och VII, Årsmöte och Vårhögtidsdag

Under år 2002 har Teaterbesöksgruppen - TBS fortsatt med sina teaterbesök under förfaren ledning av Br Lasse Forseth och hans Anna-Lisa.

Denna aktivitet som Anna-Lisa och Lasse sköter så fint, så fint består i att just "någon" vill "ta tag" i detta med att skaffa biljetter till olika evenang, undersöka om rabatter kan påräknas och om något kringarrangemang kan göras i anslutning till dessa besök. Uppskattningen och anslutningen är stor. Vad bjöds då under förra året? Jo, det rörde sig om besöken n:ris 87-89, sedan starten 1974.

Det första besöket var på Stadsteatern där GG (Greta Garbo, uttytt) sågs (pjäsen alltså...) den 4 april. Föreställningen är upplagd som en musical kring - får man väl säga - fenomenet Greta Garbo och föreställningen har varit en "långkörare". Inte mindre än 54 TBS-are var där.

Den varma sommaren förtog lite av teaterbesökshumöret och det fick anstå till den 5 september innan besök nummer två för året begicks.

Denna gång var det "Som ni vill ha det" av hr. dramatikern och författaren m.m. William Shakespeare. Många var de TBS-are som "ville ha det" då sammanlagt 88 besökare gjorde Stadsteatern den äran vid tre olika tillfällen. Dessutom hade vi för månen av 50 st friplåtar till generalrepet, vilka tog slut i ett nafs!

Broder Lasse, som ömmar för de Thalias tjänare och intresserade vi har i så stor mängd inom PB, ordnade inte bara grupp- priser utan även ytterligare biljetter till annan repetition för att de som önskade skulle kunna se föreställningen.

Slutligen var TBS-arna på Folkoperan för att se "Cosi fan tutte" av hr demonkomponisten W.A. Mozart. Den, skall vi säga, lite burleska nytolkningen med underrubriken "Så gör de alla" besågs av 38 stycken operaliberala TBS-are.

Broder Lasse har i sitt material till EVOEs redaktion utbett sig om ett *tack till Kansliet för hjälp med utskick med mera*. Detta framföres härmed. Å andra sidan vill EVOE-redaktionen från ett stort antal tacksamma Bröder kvittera detta med ett *tack till Lasse och Anna-Lisa* för deras förnämligt genomförda arrangemang som glatt så många, så många!

Hur man kommer med i TBS kanske många teatersugna läsare nu undrar... Enkelt! Anmäl dig till Kansliet på det du blir uppsatt på sändlistan för dessa besök!

Anders Thureson

REDAKTÖRENS RUTA

Norman O. Brown är fader till följande tänkvärda rader "Visheten finns i vitsen, i dårskapen, i den yttersta dårskapen; i lek och inte i tung, puritansk allvarlighet. I lättheten, inte i tyngden. Mitt ok är mitt, min börda är lätt". Detta skrivet i ett annat århundrade av någon, som, liksom Bröderna i det Lysande Sällskapet Par Bricole, kommit till insikt och börjar nalkas vishetens källa.

Det heter ju också att "ett gott skrott förlänger livet" och när man som vanligt omtumlad, "utskrattad" och lycklig tumlar ut från Komediteatern efter att ha avnjutit årets STORA spektakel, i år under namnet Pancho Villa, inser man vad alla dessa förmågor på och bakom scenen ger alla oss andra. Låt mig få göra mig till tolk. TACK, alla ni underbara talanger på och bakom scenen för att ni lättar vår börda och förlänger livet för oss övriga Bröder. Fortsätt, snälla rara, att skämma bort oss med denna den yttersta, lekfulla dårskapen. Vi behöver er!

Men Par Bricole saknar förvisso inte andra glädjeämnen, om nu någon mot förmodan trodde det. Något som gläder mig personligen ofantligt är den lojala uppslutningen kring vårt kära Stamhus. Ja, jag tänker självfallet på den nya sammanslutningen Stamhusets vänner. Efter vårt upprop i höstas har på kort tid inte mindre utan snarare fler än ettusentvåhundra Bröder från hela det lysande Bricoleriet erlagt ständigt medlemsavgift (ja, någon annan anslutningsmöjlighet gives icke) och det betyder att vi därigenom

tillsammans redan har finansierat mer än en fjärdedel av fjolårets genomgripande renovering. Heders!

Under hand har vi också fått förfrågningar om det är tillåtet för anhöriga att bli ständiga medlemmar. Svaret på denna fråga är ja. Detta förutsatt att vi begränsar medlemskapet till PB-Bröder och deras Respektive. Vi tar alltså med glädje emot flera medlemmar. Självfallet finns det plats också för flera Bröder! Alla medlemmar kommer att erhålla medlemsstecknet, den Gyllene Kraschanen, med början vid Fjärde graden och på Vårhögtidsdagen. Det finns också möjlighet att hämta kraschanen på Urvädersgränd 3. Kansliets öppettider finns angivna i kallelsen till Vårhögtidsdagen.

Broder Ulrik Zetterberg har sänt mig ett glädjande klipp ur Uppsala Nya Tidning. Det förmäler att man i den lilla ryska republiken Tjuvasjen vid Volgakröken c:a 60 mil öster om Moskva har fått en ny favorit, nämligen Carl Michael Bellman. Att Bellman blev känd där föll sig av att Tjuvasjiens nationalskald Gennadij Ajgi besökte Uppsala år 1990, tänkte på Bellman, tog med två skivor hem och lät översätta texterna till invånarnas turkspråk (deras förfäder var hunner och bulgarer) via redan befintliga ryska översättningar. Mer om detta då vi firar CMB vid grad IV.

Med tillönskan om en riktigt Glad Vår i Par Bricoles hägn, från tillgivne

Redaktören

BILDRAPPORT FRÅN GRAD II

Det är inte bara Brr spexare som förnöjer en kväll som denna. Recipienderna drar även sitt strå till stacken med Bellmansk espri (ovan) efter CM Sven Åke Bergkvists hårda förhör. Elegant recipiental fick vi oss också till livs av Br Joakim Mellquist (ovan tv). Br IOM Hans Westberg begick debut som Kommendörsvisans betvingare! (ovan th)

Att kulisserna är så konstnärliga kan vi, bland andra, tacka Br Bengt Wiberg för! (nedan tv) Mats Wernberg - gitarrsolist con brio elegsanto! (mitten nedan) En som hörs men inte syns och en som - dessvärre - både syntes och hördes... Brr Leif Olsen, trumpetare och Mårten Loco Levin, störande (nedan th)

Med pedagogiskt nit visar oss Br DFBT Ulf Tivéus oss tillrätta på världskartan (nedan) Trumpetarnas hårda arbetsmiljö... (höger)

Obehagligare än så här kan väl näppeligen en skurk te sig....eller? Br Lars Cedergårdh som ärkeknölen Diaz (nedan)

Än orm, än "rådis"... Svåra roller, förnämligt tolkade av - förstås - Br Erik Gustaf Rödin! (nedan)

OCH SPEXET 15 MARS 2003

Tjahapp... som publik på en teater med temperamentsfyllda skådisar kan man inte alltid räkna med uppskattning för applåderna... (Br Pino Pilotti)

Andra aktens final, Br Lasse Bjuvberg (Pancho) m.fl.

Skicklig och spelglad basunist!
Br Peter Kvant (ovan)

Brr Lars Cedergårdh och Tim Bowden, Diaz och Ramona, reder ut reaktionerna sins emellan. Dolores gestaltad av årets DBT-Oskar; Anders Menzinski ser svartsjukt (?) på.

En annan som verkligen blir glad av musik, det är theaterkapellmästaren himself - Br Christer Alexandersson! Envar Pärsson, Br Göran Schäder (eller tvärtom) reder ut begreppen (tack och lov!).

PAR BRICOLES MÄRKESMÄN

I serien "Märkesmän" har turen nu kommit till Johan Henrik Peterson (1758-1845). Han bar sitt smeknamn "Näktergalen" med stor ära. Men vi ska börja från början med denne Stormästare, ty en sådan var han! Han föddes den 28 februari 1758 i Karlskrona, fadern var handelsman. Modern Lovisa Dorotea Scheva tillhörde en ansedd släkt. Barndomshemmet var välbärgat. I bouppteckningen efter modern, avliden som änka 1803, omtalas två bröder till Johan Henrik; en var varvsinspektör och den andre rättsnotarie. Själv var Johan Henrik Peterson advokattfiskal. 1807 blev han till titulären lagman, 1809 sekreterare i borgarståndet, 1812 kommerseråd och 1813 tf justitiekansler.

1814 blev han slutligen justitieråd samt ledamot av Högsta domstolen. Inte illa marscherat av en son till en handelsman! Men det var inte enbart som ämbetsman Johan Henrik Peterson klättrade mot toppen. Det gjorde han även i Par Bricole, där han med tiden nådde de högsta tinnarna. Barbaratalet 1823 hölls av honom. I det behandlade han Noak och hans ark, ett beprövat tema som jag själv använt. Petersons berättelse anslöt sig till moster Barbara, som i talet uppges ha varit "Noaks fosterdotter samt bricolisternas moder och amma" - således inte Noaks maka och bricolisternas moster, vilket annars brukar göras gällande. Talet avslutades i versifierad form på följande vis:

Johan H Peterson
Kugelbergiska släkt-
arkivet, Ekeberg

*Bacchus som pressar de rodnande druvor,
Venus som kör de snövita duvor,
Eder, kärälskliga, ägnas vår skål.
Pil uti hjärtat och rosor kring glaset,
myrten i håret och skämt på kalaset;
det är vårt högsta och käraste mål!*

Några ord bör också sägas om Johan Henrik Petersons hustru Lovisa, född 1781. Hon var dotter till politikern och hattstofferaren Anders Reimers, en av frihetstidens mer bemärkta stockholmare. Han bodde på Reimersholme som även är döpt efter honom. På Anders Reimers tid hette den Räkningeholmen. Genom utvecklande av diplomati, talang och viss förslagenhet lyckades Anders Reimers behålla sin position under de gustavianska åren. Då blev han också en ivrig ordensbroder. Par Bricole räknade honom som sin medlem, invald 1801, men mest intresse hade han för Arla Coldinu Orden. Ett ordensskors från detta sällskap finns ännu kvar på Reimersholme samt en stor minnessten över Anders Reimers. Dottern Lovisa träffade sin blivande make genom sin fars ordensintresse. Hennes ögon kunde inte släppa den vackre, galante mannen som ännu inte nått bricoleriet höjder. Hon avled emellertid redan 1812 och Johan Henrik Peterson gifte aldrig om sig. I August Kinbergs utmärkta bok "Par Bricoles gustavianska period" berättas följande: "Denne uppburne vissångare, som för sin vackra röst och jublande sång av samtiden tillerkändes smeknamnet Näktergalen, visade även sitt nit för bricoleriet genom att före 1797 tjänstgöra som protonotarie och tid efter annan >

med överlägsen skicklighet fullgöra en mängd andra administrativa uppdrag tills han 1812 erhöll sällskapets högsta grad. 1821 mottog han Storkanslersämbetet, påföljande år utbytt mot Deputerade Storkanslersämbetet. Där kvarstod han tills hans vän Lars Hjortsberg drog sig tillbaka och lämnade honom högsta ledningen av Par Bricole 1830". Redan efter två år avsåg sig Johan Henrik Peterson posten som Storkansler. Han hade fyllt 74 år och orkade väl inte med alla betungande uppgifter.

Sina sista tio år tillbringade han i lugn och ro i sitt hus på Götgatan 14, ett stenkast från Bellmanshuset. Att det var just Bellmanhuset hade han dock ingen aning om, även om den vetenskapen säkerligen hade glatt honom. Johan Henrik Peterson var en varm beundrare av Bellman. Enligt osäkra uppgifter hade han lärt känna Bellman i ungdomen och sjungit tillsammans med honom. Att han var nära bekant med sonen Adolf Bellman står däremot fullständigt klart. Johan Henrik Peterson köpte 1812 Hägerstens gård som sommarnöje. Den gården har som bekant en nära anknytning till Bellmans minne.

Under åren 1763-1778 bodde Bellmans äldsta syster Catharina där med sin make Claes Arrhén von Kapfelman. Bellman for ofta dit på besök och i sin diktning har han skildrat den ljuvliga naturen kring Hägersten. Här trivdes även Johan Henrik Peterson. "Ännu då detta skrives", säger August Kinberg, "har Par Bricole ledamöter vilka minnas honom därute sjungandes fast med 80-åringens darrande röst vid den doftande punschbål han själv brukade brygga efter det traditionella receptet". Om Petersons röst finns ett vittne till, polismästaren Olof "Stor-Olle" af Wannqvist.

Johan Henrik Petersons vapensköld. Den hänger på Riddarsalens östra vägg. Valspråket "Sedulo & Vigilanter" kan utläsas "uppmärksam och vaket" -se även notis på sidan 12.

Han valdes in i Par Bricole 1792 och blev med tiden vårt sällskaps Storkansler. Så här skriver af Wannqvist: "Han, 'Näktergalen', var en sångare från visans period och föredrog från sitt högsäte Valerii, Lindgrens och Franzéns sånger på Åhlströms toner med den sirlighet och elegans som röjde sig i hela hans väsen, vilket högt jävade världens opinion, då och längre, om den råa ton som man ansåg råda inom bricoleriet."

Förutom i Par Bricole var Johan Henrik Peterson också ledamot av Svenska Frimurarorden och Arla Coldinu Orden. Men inget tvivel råder om var han kände sig mest hemma, uppbyten och ärad. Vid 84 års ålder blev han Jubelkommendör. Det skedde den 12 maj 1842 och Storeremonimästaren J W Berger skrev det versifierade högtidstalet:

*Femtioårig segervinning
över skiften, tid och år
skönt i dag omkring din tinning
flätar kransen i ditt hår.
Nöjets fjär'lar kring dig flyga,
på vart blad står glädjens tår;
mellan dem sig rosor smyga
från de forna, sälla år.*

Tre år senare dog Johan Henrik Peterson, förhoppningvis nöjd med sitt liv.

Martin Stugart

ANTIKRUNDAN

När vi nu så här fram på vårkanten konstaterat att dagen är längre än natten och självdeklarationen, som likt en skugga, förbleknar ju närmare vi kommer sista inlämningsdagen, är det på sin plats att ge utrymme åt ljuset.

I Antikrundan fortsätter vi våran vandring bland bricoleries, får jag säga, lite annorlunda pjäser. Vi kommer därför att koncentrera oss på ett par föremål som under Barbaraprocessionen bärs fram av Två Durchseende Bröder. Enligt processionsritualen under Barabara stannar dessa gossar, och markerar ingången till Vinterträdgårdens Ordenssal. Jämför med Grad I!

För att skingra mystiken och göra det mer åskådligt betyder ordet lykta, - belysningsanordning (gatlykta billykta, etc, etc), kan också betyda, sluta. Vem har inte hört frasen, "Förhandlingarna fortsätter inför lykta dörrar" inte att förväxla med ordet "Ändalykt" för det är någonting helt annat.

Den berömda Franske författaren "Antoine De Saint-Exupéry" (Han var förresten Postflygare i början på 1920-talet, ävensom avbildad på den "gamla" femtiofranc sedeln) har i sin bok "Le Petit Prince" givit en annan tolkning åt ljuset än den som vi är vana vid.

Hör här! Utdrag från Kapitel XIV; "Den femte planeten var mycket egendomlig. Det var den minsta av dem alla, och det fanns endast så mycket plats att man kunde hysa en gatlykta och en person som kunde släcka och tända den. Den lille Prinsen var mycket frågande till vad detta

skulle betyda. Någonstans i universum, på en planet utan hus eller befolkning, fanns det en gatlykta och en person som släckte och tände den. Emellertid sade han till sig själv: - Ja, det är möjligt att denne man är helt absurd, men han är nog mindre absurd än 'kungen', 'den fä-fänge', 'affärsmannen' och 'han som drack'. Åtminstone har det arbetet han utför någon mening. När han tänder sin gatlykta är det som om han ger liv åt ännu en stjärna, eller en blomma. När han sedan släcker gatlyktan, faller blomman och stjärnan till sömns. Det är verkligen en vacker sysselsättning, helt nödvändig då den för tankarna till ljus och skönhet."

2. GCM Br

Peter Ljungman

PB FÖR 200 ÅR SEDAN...

År 1803 intogs Gustaf Bellman i Par Bricole som en av 79 (!) recepiender. Han var skaldens äldste son, och nu, åtta år efter faderns bortgång, var det hans tur att bli Bricolist. Gustaf var då "Wacktmästare vid Liv-hästjägarna". Han blev kort därefter Cornett vid Smålands Lätta Dragonregemente. Han tog avsked i december 1804 för tjänstgöring utomlands och dog 1812 i franska armén under fälttåget i Spanien.

Gunnar Tysk

BREAKING NEWS; ÅRETS PAR BRICOLE-STIPENDIATER UTSEDDA!

Kungl. Musikaliska Akademiens stipendienämnd har från vårt område bland hundrafemtioalet tävlande unga talanger inom musiken föreslagit följande kandidater till Par Bricoles kulturstipendier 2003:

Erik Arwinder, *violin*, Stockholm

Hanna Dahlquist, *cello*, Täby

Eline Fahlström, *piano*, Uppsala

Alicia Tserkovnaja, *flöjt*, Bandhagen

Daniel Andersson, *accordeon*, Hedemora

Isabella Sander, *Harpa*, Uppsala

De styrande följde vid sitt sammanträde den 27 mars helt Akademiens förslag. Vi lyckönskar årets kulturstipendiater till utmärkelseerna - det är en sextett utomordentligt väl meriterade ungdomar som nu premieras.

Vi kan nu se fram mot en festlig kväll på Nybrokajen 11 den 29 april, då stipendiaterna och diplomerna högtidligen överlämnas och de utvalda hedras. Det blir - som tidigare gånger - en helafton att minnas då sång och musik flödar fritt i en härlig blandning av bricolistisk espri och glädje. Medverkar gör, förutom stipendiaterna med

uppspelningarna - vår egen eminenta kör under Hans Kyhles ledning och en blåsarkvintett, under ledning av Sölve Kingstedt, med musiker från Den Bacchanaliska Musiken. Missa inte denna sång- och musikfest! Ta gärna med dig dina nära och kära och vänner som vill uppleva vårt Bricoleri när både lyskraft och talangfullhet blommar ut i all vårlik ysterhet!

Biljetter beställer Du med hjälp av den postgirotalong som Du nyligen fått mottaga i samband med kallelsen till Grad 4. Välkommen!

Sven-Åke Cason

PS. Känner Bror igen från vilket musikstycke noterna är hämtade...?

OM HALLMANMEDALJEN...

Den så kallade Bricolistiska treväpplingen, syftandes på vår ordens tre verkliga grundläggare; Olof Kexél, Carl Michael Bellman och Carl Israel Hallman, har sin viktiga gärning manifesterad bland annat i att dess medlemmar hedrats med varsin förtjänstmedalj. Medaljen - som har oval form - över Carl Israel Hallman instiftades år 1994 och utdelas "För synnerlig omsorg". Den är placerad jämte Bellmanmedaljen och Kexélmedaljen i vår medaljstege.

Medaljens avers visar Hallmans högerprofil och namnet "CARL ISRAEL HALLMAN" ställt medurs ovan bilden och årtalen "1732-1800" ställda moturs nedan densamma. Bilden är graverad av herr Rupert Kutscher på AB Sporrong efter en teckning i Par Bricoles porträttssamling. Vem som gjort teckningen vet vi inte, dessvärre. Reversen visar en efter vänstersidan slingrande vinranka med fem vidhängande druvklasar, vilka halft om halft omger medaljens devis; "För synnerlig omsorg" på tre rader och "Par Bricole" på en fjärde. Texten är i frakturstil. Längst ner å reversen synes tillverkarens namnstämpel; "SPORRONG".

Medaljen bärs i ett mörkgrönt band. Varför denna bandfärg valts går ej att utröna. Det styrande protokoll som avhandlar denna medalj anger endast att "Medaljen skall förses med mörkgrönt band." Medaljen är mycket rar och ännu nästan tio år efter instiftandet är det färre än tio - välförtjänta - Bröder som pryts med den. I ett fall (S.K. em. Br Arne Skarby) har den utdelats "med eklöv".

Anders Thureson

Hallmanmedaljen, avers & revers

J H PETERSONS SKÖLD...

De vackra sköldarna som pryder vägarna i vårt stamhus Riddarsal öppnar för den intresserade en spännande värld. I anslutning till Br. Martin Stugarts artikel om J.H. Peterson kan man berätta följande om dennes sköld ...

Skölden visar en trana - vaksamhetens symbol - och ansluter väl till hans valspråk. Tranans ständiga vaksamhet lär ska komma av den sten hon håller i sin klo. Fallor hon i sömn tappar hon stenen på sin andra klo och vaknar med en gång. Denna symbolik är mycket gammal och finns gestaltad i en del kyrkorum runt om i landet. Det mycket vackra 1600-talskapellet i Dalarna, Amsbergs kapell, har ett altarskåp från 1480-talet bland vilkets figurscener det återfinns just en vakande trana. Har ni vägarna förbi - stanna till ett slag. Kapellet är väl värt ett besök. Se där, vad en gammal sköld på en vägg kan berätta och ge tips om!